

De profetiske implikasjoner av Salme 91

Gitt til Jan Naumann gjennom bønn og studier,

For oppbyggelse av Kristi legeme

Mustard Seed Ministries

Norge 2014

«Jeg bønnfaller deg, kjære bror, ta skoene av dine føtter og gå stille mot Gud. Feller og farer omringer oss. La oss individuelt være sikker på at vi har og åpenbarer religionen av kjærlighet, ikke av fordommer. Fang hver lysstråle fra himmelen og la den skinne for mennesket. Men vi må være sikker på at det er ekte lys. Det er en bred, klar linje tegnet av den evige Gud mellom Guds barn og den ondes barn. Vi må være lysvåkne nå, for det var da mennesket sov at ugresset ble sådd rundt hveten. Tiden er snart kommet da vi skal skille mellom de som tjener Gud og de som ikke tjener han.» {1888 1145.2 Oversatt}

«La oss presse oss sammen. La oss elske hverandre. Å, slik at all denne fariseiske kulden kanskje kommer til en ende, og at våre hjerter brenner med gløden av Guds kjærlighet. Vi må ikke nedvurdere Herrens budskap eller hans budbringere. Vi skal alle bli dømt av vår Herre Jesus Kristus, og la oss ikke dømme hverandre. Vi må ikke miste livets krone. Vi må presse mot merket for prisen av det høyere kall av Gud i Kristus Jesus.» {1888 1146.1 Oversatt}

Forord

Guds ord er en fantastisk kilde for inspirasjon og veiledning. Når vi nærmer oss enden av denne fallende verdens historie, er vi oppmuntret av Den profetiske ånd og Den Hellige Ånd til å fokusere på studier av Ordet ved konstant bønn. Vi skal grave dypt i det, og da vil vi finne de bortjemte skatter. Vår Gud er ikke en fjern Gud, men en Gud som åpenbarer seg selv og bryr seg om oss med større sympati og kjærlig godhet enn noen jordiske foreldre kunne hatt for deres barn.

Jeg vil ønske deg velkommen til en veldig spesiell reise nå. En reise som avslører forholdet de forseglede hellige nyter med deres Gud, en reise som leder oss igjennom den siste forfølgelsen og fallet av plagene. En reise som beskriver krigføringen Guds folk fører mot antikrist og som endelig ender i Jesu annet komme.

Ja, alt dette er avslørt i Salme 91.

For å forsikre en klarere forståelse av disse ting, ble jeg gitt sitater fra Profetiens ånd, andre Bibelreferanser og selvfølgelig brukte jeg «[Strong's Concordance](#).»

Det er mitt inderlige ønske og bønn, at dette lille studiet vil forbedre erfaringen i din vandring med din himmelske Far, og at du må vokse i nåde og kjærlighet som renner over inn i denne døende verden for å rekke ut og gjenopprette det siste fortapte får av Israel.

Tiden er ute.

Salme 91,1 Den som sitter i skjul hos Den høyeste og finner nattely i skyggen av Den veldige,

Salme 91,2 han sier til Herren: «Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til!»

Salme 91,3 Han berger deg fra fuglefangerens snare, fra pest som legger øde.

Salme 91,4 Under hans vinger kan du søke ly, han dekker deg med sine fjær. Hans trofasthet er skjold og vern.

Salme 91,5 Du skal ikke frykte for redsler i natten, for piler som flyr om dagen,

Salme 91,6 for pest som farer fram i mørket, for plage som herjer ved middagstid.

Salme 91,7 Om tusen faller ved din side, ti tusen ved din høyre hånd, blir du ikke rammet.

Salme 91,8 Du skal bare følge det med øynene og se at de skyldige får sin lønn.

Salme 91,9 «Du, Herre, er min tilflukt.» Den høyeste har du gjort til din bolig.

Salme 91,10 Det skal ikke hende deg noe vondt, ingen plage skal komme nær ditt telt.

Salme 91,11 For han skal gi englene sine befaling om å bevare deg på alle dine veier.

Salme 91,12 De skal bære deg på hendene så du ikke støter foten mot noen stein.

Salme 91,13 Du skal trække på løve og slange og trampe på ungløve og orm.

Salme 91,14 «Jeg berger ham når han holder seg til meg, jeg verner ham, for han kjenner mitt navn.

Salme 91, 15 Når han kaller på meg, svarer jeg, jeg er med ham i nøden, jeg frir ham ut og gir ham ære.

Salme 91,16 Jeg metter ham med et langt liv og lar ham se min frelse.»

Den Generelle Strukturen Og Innholdet I Salme 91

«Guds ånd sier i Salme 27, 28, 29, 81, 89, 90, **91**, 92 og 93: «Disse ble skrevet til dem, som til enden av verden har kommet.» Med dette, burde vi gjøre dem vårt daglige studie. Hvorfor ikke bevare dette nummeret av «the worker» og lese det om igjen og om igjen, og studere himmelen?» {MinnWorker March 14, 1900, par. 5, Oversatt}

Targum antyder at dette er en dialog mellom David, Solomon, og Jehovah. Anta at dette var riktig,- da hevder David:

«Den som sitter i skjul hos Den høyeste og finner nattely i skyggen av Den veldige,» Salme 91,1. Salomo svarer: «han sier til Herren: «Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til!» Salme 91,2.

David svarer, og forteller han hvilke velsignelser han skal få fra Gud om han holder seg trofast, Salme 91:3-13. Ba blir Det Høyeste Vesenet introdusert, og bekrefter alt det David har sagt i forbindelse med Salomo, Salme 91,14-16: og dermed avsluttes denne hellige og rike dialogen.» {Clarke, Bibelkommentar, oversatt}

Dette er virkelig en inspirert dialog, så la oss ta en nærmere titt på den samlede strukturen. Ikke fra forfatternes perspektiv, men perspektivet til temaene som ble åpenbart i disse versene. Selv om den belyser disse siste dagers hendelser, er ikke Salmen strengt kronologisk oppsatt. Det er mer den moralske situasjonen og sinnstilstanden av de utvalgte som er beskrevet her.

De første fire versene (1-4) introduserer oss til det type forhold til Gud alle burde ha, som vil stå igjennom prøvelsene og de siste plager. Alene i de to første versene møter vi fire forskjellige titler til Skaperen: den Høyeste: (**elyôn, den Øverste**), den Allmektige (**shadday, den allmektige, mektigste**), Herren (**yehôvâh, selveksisterende, evig**) og min Gud (**elôhîym, den øverste Gud**). Her lærer vi hvor fokuset må være. Denne «overrepresentasjonen» av Herren gir mye mening, fordi det er i disse versene, vi blir forberedt på hva som skal komme. Vi trenger et solid fundament, personlig og intim kjennskap til Ham, som skapte og gjenskapte oss i sitt bilde.

De neste fire versene (5-8) leder oss igjennom den siste forfølgelse av Guds folk som slutter ved fallet av plagene og verden som synker til makeløs kaos, parallelt med Åpenbaringen 7,1-3, når englene slipper taket av de fire vinder

De følgende fire versene (9-12) gir forsikring og oppmuntring, pekende mot umuligheten av at Guds seil kan bli endret. I denne tiden er alt klart. Og vi er i midten av Guds vrede som blir helt ut, ublandet, som i Åpenbaringen 14,10.

I vers 13 blir vi snudd fra passive observatører til angripende soldater, som gjør flere dødelige slag mot antikrist, og påfører han sår som aldri vil leges igjen.

I de siste versene (14-16) anerkjenner og bekrefter Herren selv statusen til de seglede og gir støtte til kampen som ender i Jesu annet komme i skyene av herlighet.

Dynamikken i denne salmen kan bli beskrevet som først en mental og åndelig omvendelse fra verden, så en renselse fra personlig synd gjennom helligdommens tjeneste, følgende av seglings-prosessen og en forsikring om befrielse. I denne tiden vil forfølgelsen være sterk, men er møtt av helgenene med en fred som er overskridende og sterkere enn liv og død på denne jorden. Ved å være vitner til bortfallet av den onde, vil helgenene være fast etablert av Gud og trofast føre krig mot antikrist. Uten frykt for døden kan ikke helgenene bli dempet av Babylon. Hun har ingenting å sette imot deres klare og høye forkynnelser. Og ifølge og parallelt med Daniel 11,44-45, vil kongen i nord møte sin ende, samtidig som Kongen av universet tilnærmer seg og gjenvinner sin frafalne planet.

En av indikatorene i denne salmen endrer seg fra en passiv tilstedeværelse av de hellige til et aktivt engasjement i krigføring mot Guds fiender i bruk av ordet «befrielse». Vi finner oversettelsen av ordet tre ganger i Salme 91, i vers 3, 14 og 15. Men de Hebraiske ordene er tre forskjellige ord, som gir forskjellige perspektiv og konnotasjoner av befrielse hver gang. Dette vil bli enda klarere når vi tar en titt på konteksten senere i dette studiet.

Vers 3: «... Han berger deg ...»

H5337

נצל

nâtsal

naw-tsal'

En primitiv rot; å snappe bort, enten positivt eller negativt: - X at alle, forsvare, befri (selv), rømme, X uten mislykke, separere, plukke, bevare, gjenopprette, redde, kvitt, spare, ødelegge, fjerne, X sikkert, ta (ut).

Vers 14: “... Jeg berger han ...”

H6403

פלט

pâlat

paw-lat'

En primitiv rot; å skli ut, det er, rømme; forårsakende å befri - kalve, bære bort trygt, befri, (føre til å) rømme.

Vers 15: “ ... Jeg vil utfri han ...”

H2502

חלץ

châlats

khaw-lats'

En primitiv rot; å dra av; derav (intensivt) fjerne, (refleksivt) å forlate; med implikasjonen å befri, utstyre (for kamp); til stede, styrke: - ruste (selv), (dra, klar) rustet (X mann, soldat), befri, dra ut, gjøre tykk, tape, (klar) forberedt, utsette, ta vekk, trekke seg selv.

Dette er noen kraftige innsikter i det inspirerte Ord av Gud, og ved å ha satt rammen, la oss dykke inn i Ordet og foredle det. Jeg lover deg, det er noen dyrebare perler ventende på deg.

Dypere Graving: Salme 91 – Profetisk Og Relevant, For Den Tid Som Dette

Versene 1-4:

Salme 91,1: «Den som sitter i skjul hos Den høyeste og finner nattely i skyggen av Den veldige,»

Vi har allerede fastslått at Salme 91 tar for seg en tid, når enden av verden skal snart komme. I vers én blir vi introdusert til et interessant konsept, konseptet av «å sitter i skjul». Det hebraiske ordet er **yâshab**, som indikerer «å sitte ned» (spesifisert som en dommer, i bakhold, i stillhet), «å forbli». Hvor skal vi forbli? I skjul av den Høyeste, som er uten tvil en referanse til Det aller helligste i Helligdommen, det stedet der Jesus Kristus, vår Høyeste prest jobber med den virkelige soningsdagen siden 1844.

Vi skal ikke dvele på jorden eller i jordiske ting (Jakob 4,4), men i Det aller helligste av den himmelske helligdom, klamrende fast til Jesus som renser sitt folk. De som ikke bor i Helligdommen, men bor i jorden, vil bli bedratt og motta djevelens merke på og slutter av deres ynkelige liv i sjøen av ild, ifølge Åpenbaringen 13,8;14 og Åpenbaringen 14,9-10.

Ved å dvele i Helligdommen, vil vi «finne nattely i skyggen av Den veldige,». Det er viktig å legge merke til anvendelsen av «å finne nattely»: **lûn lûyn; å stoppe (vanligvis over natten); med implikasjonen av å bli permanent; - å finne nattely (hele natten), fortsette, bo, holde ut, nag, være forlatt, ligge hele natten, (årsak til) innlosjere (hele natten, inne, -ing, denne natten), knurre, forbli, dryge (hele natten, den natten)**. Vi kan si over natten. For «Det kommer en natt da ingen kan arbeide.» Johannes 9,4. Denne ideen om å finne nattely er også klart sett i Lukas 24,29. «Men de ba ham inntrengende: «Bli hos oss! Det lir mot kveld, og dagen heller.» Da gikk han med inn og ble hos dem.» Husk denne ideen om å bli i Helligdommen over natten; den vil gi mening på slutten.

Og hva er det å si om skyggen av Den veldige? Skygge: **tsêl – forsvar, skygge gjennom ideen av å sveve over**. Det er et forsvar. Og på en måte minner det meg om 1. Mosebok 1,2, så vi er i det beste selskap mulig.

Salme 91,2: «han sier til Herren: «Min tilflukt og min borg, min Gud som jeg setter min lit til!»

Jeg oppfordrer deg til å slå opp de forskjellige ordene i dette verset selv (hva? Tror du jeg ammer deg? Sett deg inn i Ordet selv!). Det er fylt med tillit, sikkerhet, frimodighet og sterke uttrykkelser av trygghet. Men det som gir et enda større inntrykk, er den klare tilstedeværelsen av Herren i disse startende versene. Som jeg nevnte tidligere, opplever vi fire

titler av Gud. Utstrålende hellighet og kjærlighet rett fra utbruddet i Salmen, som skaper en atmosfære av ærefrykt og standard. Gå tilbake til «Den Generelle Strukturen Av Salme 91» og pust disse ordene inn; mediter over hver eneste egenskap av disse titlene og vær klar over den gnistende nærheten Hans nærvær årsaker. Hvordan kan du la være å tilbe Han?

Salme 91,3 «Han berger deg fra fuglefangerens snare, fra pest som legger øde.»

Her er den naturlige konsekvensen av å forbli i Helligdommen: Løftet om personlig renselse. Dette er den første gangen vi blir lovet å bli frigjort: **nåtsal** naw-tsal' En primitiv rot; å snappe bort, enten positivt eller negativt: - X at alle, forsvare, befri (selv), rømme, X uten mislykke, separere, plukke, bevare, gjenopprette, redde, kvitt, spare, ødelegge, fjerne, X sikkert, ta (ut). Det spennende er hva vi skal bli befridd fra! Det er snaren til fuglefangeren som er forvikling og et nett. Noen andre prøver å fange fisk, eller fiske mennesker. La oss ta en titt på disse forviklingene, den ødeleggende pest: **deber** (i betydningen av å ødelegge); en pest: - problem, plage. **havvah** (I betydningen av å ivrig begjære og bruse på; med implikasjonen av å falle); ønske; også ødelegge: - katastrofe, misgjerning, ugagn, rampete (ting), ondskap, slem, uren, pervers ting, substans, veldig ondskap. Venner, dette impliserer feil i karakteren. Her har vi et ønske som vil ødelegge oss. Disse ordene foreslår griskhet som vil føre deg til fall og alle typer av kjødelig og seksuell urett. Og dette er det vi skal bli befridd fra. Sett alt sammen opp i Helligdommen, hele fullstendigheten av ditt onde hjerte! Jeremia 17,9: «Hjertet er mer svikefullt enn noe annet, det kan ikke helbredes. Hvem kan forstå det?» Og se på helheten av befrielse, lovet i ordet **nåtsal**. Jesus gjør nettopp dette for deg, selv nå når du leser dette. Stol på Ham.

Salme 91,4: «Under hans vinger kan du søke ly, han dekker deg med sine fjær. Hans trofasthet er skjold og vern.»

Vær forberedt på en uventet vri på slutten av denne første delen av Salme 91. Dette verset inneholder mer enn det bare øyet kan se. Men la oss starte med det innlysende. Dette er helt klart det verset Jesus relaterer til, gråtende over Jerusalem, som vi kan lese i Lukas 13,34 og Matteus 23,37. La oss ta en titt på noen av ordene her, for å få en dypere og bredere forståelse av det som har framkommet oss. Å dekke: **såkak** å skikkelig tvinne, som en skjerm; med implikasjonen å gjerde inn, dekke til, (figurativt) beskytte: - dekke, forsvar, forsvare, hekke inn, samle, sette, innestengt. Har du noen gang sett en høne som dekker hennes kyllinger under vingene sine? Dette er et vakkert syn. Ja, de er beskyttet og dekket, men en annen side er like viktig. De er sammenføyde. De er nær hverandre. De er av samme type. Jeg vil foreslå at vi også ser på en sammenkomst-scene antydnet i dette verset, som i lignelsen om hveten og ugresset, en spirituell samling som i Matteus 13,30. Vi er samlet i Helligdommen, under Jesu vinger, gjemt i Han. Men vent, det er mer:

«... Hans trofasthet er skjold og vern.»

I den engelske KJV oversettelse, er ”trofasthet” oversatt med ”sannhet”, og derfra er dette studie gjort ifra. Siden dette er en oversettelse fra det engelske studie, skal man ta hensyn til disse mindre avvik. Som Adventister tenker vi ofte på «sannhet» som doktrinær sannhet. Alle disse viktige tingene vet vi. Men er det i doktrinene Bibelen snakker om her? La oss ta en nærmere titt på det Hebraiske ordet og dets rot, som blir oversatt til «sannhet» (på engelsk):

'emeth Hentet fra H539; stabilitet; figurativt sikkert, sannhet, troverdighet: - trygt, etablering, trofast, rett, sikker, sann. Sannhet → **'âman** ordentlig bygge opp eller støtte; å foster som en forelder eller pleier; figurativt å gjøre (eller være) fast eller trofast. Å stole på eller tro, å være permanent eller stille; moralsk å være sann eller sikker; derav forsikring, tro, oppfostre, etablere, + feile, være trofast (av lang utholdenhet, standhaftig, sikker, sikkert, trofaste bekreftet), pleier, (far), (ha), tillit, snu til det rette.

'emeth har betydningen: etablering, stabilitet, troverdighet, som får sin mening og formål fra ordet **'âman**. Og her graver vi opp en vakker perle i Guds ord. «Rot-ordet» som definerer hvilken sannhet vi ser på, er gjengitt fra en pleiende far eller forelder, en støttende, trofast, permanent, moralsk sann og viss, forsikret oppdragelse av barnet av en far, sykepleier eller forelder. Det er denne sannheten av et mest intim barn/forelder-relasjon til vår himmelske Far. Hans sannhet som trenger å gjennomsyre vår bevissthet og hver celle, molekyl og sub-atomære partikkel i kroppen vår. Fordi det neste bildet innebærer, ved å se på de hebraiske rot-ordene, at denne sannhet vil være som en «hekk av tykke torner som omgir oss» (Hans skjold og vern), slik at enhver fiende som virkelig vil angripe oss, vil blø og ikke lykkes. Fordi vi er seglet i denne sannheten, **Hans sannhet**. Dette er sannheten. Og vi må bosette oss i den. Det er det mest fantastiske løftet noen gang gitt til skapte vesener. Mine venner, brødre og søstre, vi har akkurat vitnet til det stadiet av de seglede i disse aller siste dagene! Dette er Johannes 1,12 i aksjon.

“Så snart Guds folk blir seglet på deres panner- det er ikke et segl eller merke som kan bli sett, men en bosettelse inn i sannheten, både intellektuelt og spiritielt, så de ikke kan bli rokket- så snart Guds folk blir seglet og forberedt for rystelsen, vil den komme. Ja, den har begynt allerede.» - The SDA Bible Commentary 4:1161 (1902).- {LDE 219.4, Oversatt}

Å ha nådd dette stadiet av tillit og nærhet med Faderen ved nåden og midlertjenesten av Sønnen og bli helt fylt av Den Hellige Ånd, helgenene er nå forberedt på å leve igjennom den verste perioden av tiden dette universet noen gang har vitnet.

Versene 5-8:

Salme 91,5 «Du skal ikke frykte for redsler i natten, for piler som flyr om dagen,»

Salme 91,6 «for pest som farer fram i mørket, for plage som herjer ved middagstid.»

Versene 5 og 6 er tvillinger, på den måten at de speiler den pågående ødeleggelsen under dag og natt, som gir ingen tid til hvile eller rekreasjon. Vi er informert om «... redsler i natten» og «pest som farer fram i mørket». Jeg vil bare gi rot-ordene her. Jeg tror ikke noen dypere forklaring er nødvendig for Ordets studenter og observatøren av tidenes tegn.

Terror: **pachad a** (plutselig) varsle (objektet fryktet ordentli, med implikasjonen følelsen): - skrekk (- full), frykt, (ting) stor [frykt, -ende fryktet], terror. Se rundt om i denne verden, dette er bare begynnelsen på fødselsriene. (Markus 13,8)

Pest: **deber** (i betydningen av å ødelegge); en pest: - problem, plage. Denne pesten flytter seg usett, i stillhet, i mørket, og er etter min beste mening å peke på en økning i spredningen av

smittsomme sykdommer. Vi blir informert om virus og bakterieinfeksjoner på en pandemi-skala.

Ordene som er brukt for tingene som skjer på dagtid, eller «sett», er ganske interessante å legge merke til! Ser vi på «... pilen ...» som er et rot-ord som får sin mening fra et annet ord.

chêts en ordentlig gjennomtrenging, som er. En pil; med implikasjonen et sår; figurativt (av Gud) lyn; (ved utveksling for H6086) skaftet av et spyd: - + bueskyter, pil, aksel, sår → **châtsats** å ordentlig hugge i, gjennomtrenge eller bryte; dermed å begrense, å distribuere (i rekker); som denominativ fra H2671; å skyte en pil: - bueskyter, X band, avskåret på midten. Her har vi noe som stikker og sårer, som stammer fra et ord som betyr å hogge, alvorlig eller kutte av i midten. Har vi sett noen hoder blitt hogget av i det siste? Har denne metoden for henrettelse vært mye av i media i det siste? Blir folket ufølsomme for disse grusomhetene? Det kan være lenge til, men ser vi på profetiene i Daniel 11,44 og Åpenbaringen 20,4, har vi en del halshugging på vår vei.

Blant alle disse prøvelsene er vi ikke forlatt til oss selv. «Du skal ikke frykte ...» disse tingene, sier inspirasjonen. Fordi vi bor i det hemmelige stedet av det aller Høyeste, husker du? Selv i de mørkeste versene av Salme 91 kan vi finne et glimt av Guds faderlige hjerte. Se på ordet brukt for «middagtid» i vers 6, og hvor det kommer fra: **tsôhar** et lys (som er, vindu); dobbelt lys, det er, formiddag: - midtdag, formiddag (-tid), vindu → **tsâhar** å glinse; brukt bare som denominativ fra H3323, å presse ut olje: - lage olje → **yitshâr** olje (som produserer lys) billedlig salvelse: - + salvet, olje. Inspirasjonen kunne ha brukt en haug med andre rot-ord for å fremstille ideen om ødeleggelse på dagtid. Men det gjorde Han ikke. I midten av henrettelse og prøve vil Guds helgener få deres olje. De vil skinne som sterke lys inn i universet og vitne til alle de syndfrie verdener om Skaperens nåde og sanne foreldreskap.

Salme 91,7 «Om tusen faller ved din side, ti tusen ved din høyre hånd, blir du ikke rammet.»

Dette er det triste utfallet av ulydighet og å la lovløshetens hemmelighet råde ens liv. Kanskje, bare for å nevne dimensjonene dette verset fremstiller: ten thousand **rebâbâh** overflod (i antall), det er, (spesifisert) en myriade (enten bestemt eller ubestemt): - mange, million, X multiplere, ti tusen. Jeg antar at på den tiden da KJV ble oversatt var ikke populasjonen i verden så stor, så «en million faller ved din høyre hånd» kanskje virket usannsynlig på den tiden.

Salme 91,8 «Du skal bare følge det med øynene og se at de skyldige får sin lønn.»

Bare for å avklare ordet “skyldige”: **râshâ** ‘moralt galt; konkret en (aktiv) dårlig person: - + fordømt, skyldig, ugudelig, ond (menneske), som gjorde feil.

«Plagene falt over innbyggerne på Jorden. Noen fordømte Gud og forbannet Han. Andre fortet seg til Guds folk og ba om å bli lært om hvordan de kanskje kunne rømme fra Hans dommer. Men de hellige hadde ingenting til dem. Den siste tåren for syndere hadde blitt grått, den siste pinefulle bønne tilbudt, den siste byrden båret, den siste advarsel var gitt. Den søte stemmen av nåde var ikke lenger der for dem. Når de hellige, og hele himmelen, var interessert i deres frelse, hadde de ingen interesse selv. Liv og død hadde blitt satt foran dem. Mange ønsket liv, men gjorde ingen innsats til å oppnå det. De valgte ikke liv, og nå var det

ikke noe forsonet blod for å rense de skyldige, ingen medlidende Frelser som kunne erkjenne dem, og gråte, «spar, spar synderen litt lenger.» Hele himmelen hadde forent seg med Jesus, mens de hørte de fryktfulle ordene, «Det er gjort. Det er ferdig.» Frelsesplanen er oppnådd, men få har bestemt seg for å godta den. Og mens barmhjertighetens søte stemme døde, ble de onde grepet av frykt og redsel. Med forferdelig tydelighet hørte de ordene, «For sent! For sent!» {EW 281.1 Oversatt}

Versene 9-12:

Salme 91,9 «Du, Herre, er min tilflukt.» Den høyeste har du gjort til din bolig.»

Nå går fokuset vårt tilbake på kilden til livet. Vi blir forsikret om vårt bevarende forhold til Herren (**yehôvâh, selveksisterende, evige**), den Høyeste (**elyôn, den øverste**) og gjetter hvor vi skal bo? Bolig: : **mâ'ôn mâ'îyn en bolig, av Gud (Tabernakelet og Tempelet), mennesket (deres hjem) eller dyr (deres hi); derav et fristed (asylum): -den, boende ([-] sted), habitasjon.**

Salme 91,10 «Det skal ikke hende deg noe vondt, ingen plage skal komme nær ditt telt.»

Ordene brukt til å beskrive «hende deg noe vondt»: **'ânâh (kanskje heller identisk til H578 gjennom ideen av grepet av angst); å tilnærme; derav a møte i ulike betydninger: - ramme, levere, befri, skje, krangle.** Igjen, uttrykket: «grepet av angst» ligner de riene Jesus snakker om i Matteus 24,8. Ser vi på uttrykket «dvele» (i den engelske oversettelsen) og ordet det kommer fra, legger dette ikke skjul på hva slags type dveling dette verset snakker om: **'ôhel et telt (som synlig fra avstand): - dekke til, (dvele) (sted), hjem, tabernakel, telt → 'âhal, å være klar: - skinne.** Så vi skal bo i et klart fornemt hjem som skinner. Noen spørsmål så langt? Hvordan kan denne Salmen ikke handle om Helligdommen? Les de vakre ordene fra Jesus i:

Åpenbaringen 3,12: «Den som seirer, vil jeg gjøre til en søyle i min Guds tempel, og aldri mer skal han forlate det. Jeg vil skrive min Guds navn på ham sammen med navnet på min Guds by, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra min Gud – og også mitt nye navn.»

Eller vi kan bli midlertidig flyttet, men det bekymrer jeg meg ikke om i det hele tatt. (Åpenbaringen 15:8)

Salme 91,11: «For han skal gi englene sine befaling om å bevare deg på alle dine veier.»

Salme 91,12: «De skal bære deg på hendene så du ikke støter foten mot noen stein.»

Interessant at djvelen ville bruke disse versene til å friste Jesus i ørkenen. Deres sanne mening er ikke i nærheten av satans antydninger engang. Ingen overraskelse her fra løgnens far. La oss legge merke til ordet som er oversatt med «engler»: **mal'âk som betyr å bli utsendt som en stedsfortreder; en budbringer; spesifisert av Gud, altså, en engel (også en profet, prest eller lærer): - ambassadør, engel, konge, budbringer.** Det kan derfor også leses: «Han skal gi sin Konge befaling om å bevare deg ...» og hvem holder oss på alle våre veier? Er veien vår i Helligdommen? Hvem er der med oss? Jeg lar deg tenke over disse spørsmålene og går til vers 12.

Hender: **kaph** den hule handen eller håndflaten (så av poten til et dyr, av sålen, og til og med fra bollen til en tallerken eller slynge, håndtaket til en bolt, bladene fra et palmetre); billedlig makt: - gren, + fot, hånd (-full), hul, midten, håndflaten, poten, makten, sålen, skje.

Fot: fotbevegelse (som brukt i gåing); med implikasjonen å trå; - X å klare å holde ut,

Ser vi på Salmene må vi være bevisste på poesien. Språket er poetisk og oversettelsene tillater ofte mangfold, på grunn av det brede spekteret av bruksområder det Hebraiske rot-ordet tillater. Selvfølgelig er ikke dette et fripass til å stokke på Skriftene i det vide og brede, men i lys av mulighetene gitt av ordene her, og ved å være sann til helheten, kan vi muligens forstå vers 12 på en måte som dette:

“De (eller Kongen) skal bære deg i sin makt så du vil være i stand til å holde ut.»

Vers 13:

Jeg håper du har blitt velsignet av dette studiet så langt. Vers 13 er et veldig avgjørende vers i hele konstruksjonen av Salme 91. Vi opplever her en annen tilstand av helgenene enn det vi har sett før. De har blitt beskyttet og holdt og skjernet på alle deres måter, i enhet med Guds sannhet. Vi har blitt gitt inntrykket av løsrivelse og passivitet av helgenene. Ingenting kan bli lengre fra sannheten! Vi vet fra Skriftene at sannhet og feil ikke kan holde sammen. Derfor, ut ifra denne foreningen med Gud, resulterer det en hard og nådeløs kamp mot feilene. Vers 13 fungerer som en bro for å peke på virkeligheten i denne kampen, og leder oss inn i de siste versene til en dypere forståelse av Guds involvering i kampen og enden deretter. Forbered deg på å bli fascinert når vi avslører språket i vers 13!

Salme 91,13 «Du skal trække på løve og slange og trampe på ungløve og orm.»

Å, dette er virkelig et saftig vers. La oss tilnærme oss det ved å se på en annen kjent tekst som tilbyr en likhet i den beskrevne virkemåte, å «trampe».

Daniel 8,13: “Så hørte jeg en av de hellige snakke, og en annen av de hellige spurte ham som snakket: «Hvor lenge gjelder synet om det daglige offeret, om den ødeleggende synden og om at **både helligdommen og hæren skal overgis til å trækkes ned?**»

Her har vi en av de mange profetiene som peker på hva antikrist, aka pavedømmet, har gjort med Helligdommen og Guds folk under de mørke tider. Vi kan lese Salme 91,13 som hevn-
Vurder Romerne 12,19 og de relaterte Skriftene. Selvfølgelig er ikke helgenenes hevn fysisk, som undertrykkelsen av helgenene igjennom den romerske kirke var i de mørke tider (2. Korinterne 10,4-5). Allikevel møter vi samme vrede ved hennes hånd igjen i nær fremtid. Hvis du ikke er klar over detaljene av undertrykkelsen av Helligdommen og dens implikasjoner for vår tid, ta en titt på et veldig lærerikt studie på Youtube: «Ivor Myers The Blueprint». Velg versjonen som tar 1 time og 44 minutter.

Typisk for den Hebraiske skrivemåten er å slå sammen ting av samme natur eller opprinnelse, å peke ut viktige ting. Dette er et godt eksempel. La oss ta en titt på løven og huggormen før vi sammenligner den unge løven og dragen.

Løve: **shachal** muligens betydning å brøle; en løve (fra hans katekaristiske brøl): - (voldsom) løve. Måten å identifisere denne enheten er igjennom dets brøl, som vi kan se. Det fører oss direkte til

1. Peter 5,8: «Vær edru og våk! Deres motstander, djevelen, går omkring som en brølende løve for å finne noen å sluke.»

Huggorm: **pethen** betydning av å vri; en slange (fra sine vridninger): huggorm. Jeg regner med jeg ikke trenger noe videre referanse til hvem som er avbildet som en slange? Så langt er det ikke veldig store overraskelser i disse versene, nå, la oss gå videre, og dette vil begeistre deg:

Den unge løve: **kephîyr** en landsby (som dekket med vegger); også en ung løve (kanskje som dekket med en manke): - (ung) løve, landsby. Sammenlign H3723. Virkelig? En landsby dekket av vegger? Kan jeg foreslå Vatikanet? Tror du dette er usannsynlig? La oss ta en titt på dette paret:

Dragen: **tannîyn tannîym** (Den andre formen brukt I Esekiel 29,3); intensivt fra de same som H8565; en marine- eller et landmonster, altså, sjøorm eller sjakal: - drage, sjømonster, orm, hval. Wow, får du med deg dette? Kan du komme på profetier I Bibelen som skildrer et dyr som reiser seg opp fra havet som er så forferdelig at det ikke kan bli sammenlignet med noe annet dyr, men som er sammenlignet med en drage? Dette er så åpenbart; Jeg kan ikke annet enn å stille retoriske spørsmål. La oss lage tilkoblingen til vår tid. La profetiene lede veien. Ettersom den andre versjonen av dyret er brukt i Esekiel 29,3; la oss lese det: «tal og si: Så sier Herren Gud: Se, jeg kommer over deg, farao, konge i Egypt, **store uhyre** som ligger rolig i elvene, du som sier: «Nilen er min, jeg har laget den selv.»

Kongen av Egypt, som vi vil se nå, har snudd inn i vår tid til kongen av nord. Som vi leser i Daniel 11,42: «Han rekker hånden ut mot land etter land, heller ikke Egypt slipper unna.» Jeg er sikker på at dere profetiens studenter har det veldig gøy akkurat nå.

I utgangspunktet ble vi fortalt i vers 13 å seire mot djevelen og hans jordiske førsteamanuensis, pavedømmet, og alle deres allierte gjennom en “no retreat-no surrender” holdning, ved å opphøye sannheten om Helligdommen mot deres falske lærdommer og villedende løgner. Å ha innhentet en erfaring gjennom intimt fellesskap med den ene og sanne Gud og Han Sønn Jesus Kristus, ingen frykt for døden vil hindre de hellige i å marsjere fremover, som løftet i Åpenbaringen 12,11 vil opprettholde de som er kalt til martyrdød (Åpenbaringen 20,4)

Versene 14-16 (De Siste Ord Hører Til Gud)

Jeg må innrømme at dette er det mest spennende studiet jeg har gjort på de mine fem år som en del av de som er igjen. Det er som å bli koblet til en høy spenningskilde. Jeg spiser nesten ingenting og mellom jobb og noen få timers søvn, formulerer jeg disse ordene som blir helt over meg fra Skriftene og Profetiens ånd. For en utrolig opplevelse!

Videre fra vers 14, taler Vår Himmelske Far Sitt ord til de hellige for å opprettholde og trøste dem i denne siste kampen.

Salme 91,14: «Jeg berger ham når han holder seg til meg, jeg verner ham, for han kjenner mitt navn.»

Holder seg til (”elske” i den engelske oversettelsen): **châshaq**, å klenge, altså, koble sammen (billedlig) å elske, fryde seg i; elliptisk (eller i utveksling av H2820) å befri: - ha en fryd, (ha et) ønske, lengte.

Befri («verne» i den norske oversettelsen): **pālat** å skli ut, altså, rømme; med implikasjonen å befri - kalve, bære bort trygt, befri, (føre til å) rømme. Dette er den andre gangen ordet er oversatt «befri». Som vi kan se det, har det fortsatt en tone av passivitet, av flukt, ikke angrep. Dette vil forandre seg i vers 15.

Sette høyt (i den engelske oversettelsen): **’sāgab** å være (forårsakende lage) oppløftet, spesielt utilgjengelig; av implikasjonen trygg, sterk; brukt bokstavelig og billedlig: - forsvare, opphøye, være utmerket, (være, satt på) høyt, oppløftet, være trygg, satt opp (høyt), være for sterk.

Nå er det bibelske uttrykket “kjenn mitt navn” en vakker beskrivelse av et kjærlighetsforhold. I denne sammenhengen refererer det til å være likesinnede med Gud, et intimt kjennskap og opplevelse med Ham, som muliggjør de hellige å reflektere Jesu karakter. Tenk deg, dette er hvor vi er på vei ved Hans nåde og ufeilbarlige løfte! Sammenlign også 1. Korinterne 6,19.

«Vi har ikke råd til å miste himmelriket. Vi må la samtalene våre være om himmelske ting. Det er ingen død eller smerte. Hvorfor er vi så motvillige til å prate om disse tingene? Hvorfor dveler vi ved jordiske ting? Apostelen formaner oss å ha vår samtale i himmelen. “ Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi frelseren, Herren Jesus Kristus.» (Filipperne 3,20) ... Kristus vil snart komme igjen for å samle de som er forberedt, og ta de med til hans herlighet. «... slik er også Kristus ofret én gang for å bære syndene for de mange, og siden skal han for annen gang komme til syne, ikke for syndens skyld, men for å frelse dem som venter på ham.» (Hebreeerne 9,28) {Mar 331.3 oversatt}

Gleder vi oss av å prate om denne hendelsen, eller ønsker vi å utsette den? ... Jo mer vi snakker om Jesus, jo mer vil vi reflektere hans guddommelige bilde. Ved å skue Herrens herlighet blir vi omdannet. Vi trenger å ta Kristus med inn i vår religiøse opplevelse. Når du setter alt sammen, la samtalen være om Kristus og hans frelse ... Jo mer vi snakker om Jesus, jo mer av hans makeløse sjarm ser vi. {Mar 331.4 Oversatt}

De som ikke tar noen glede i å tenke og snakke om Gud i dette livet, vil ikke nyte det livet som skal komme, hvor Gud alltid er tilstede, boende rundt sitt folk. Men de som elsker å tenke på Gud vil være i deres rette element når de puster inn atmosfæren i himmelen. De som på jorden elsker tanken om himmelen, vil glede seg i dens hellige assosiasjoner og nytelser. «Det skal ikke lenger finnes noen forbannelse. Guds og Lammets trone skal være i byen, og hans tjenere skal tjene ham. De skal se hans ansikt, og de skal ha hans navn på sin panne.»» (Åpenbaringen 22,3-4) {Mar 331.5 Oversatt}

Salme 91, 15 «Når han kaller på meg, svarer jeg, jeg er med ham i nøden, jeg frir ham ut og gir ham ære.»

De mest interessante ordene i dette verset er, etter min mening “svare” og “nød”, noe som har en nær sammenheng med måten «befri» er brukt her. La oss ta de en etter en.

Svare: **ânâh** å ordentlig ha øye eller (generelt) å ense, altså, følge med; med implikasjonen å reagere; i forlengelsen av å begynne å snakke; spesielt å synge, skrike, vitne, kunngjøre; - gi kreditt, bedrøve [med feil for H6031], (føre til, gi) svar, nedsette [med feil for H6031], gråte, høre, Leannoth, løfte opp, si, X lærd (gi et) skrik, synge (sammen ved kurs), snakke, vitne, uttale, (bære) vitne. Se også H1042, H1043. Så du at oversettelsen nevner synging to ganger, første gang til og med spesifisert. Er ikke det forbløffende? Sammenlign med Sefanja 3,17 (Han jubler over deg med fryd) og Salme 32,7 (med frelsesjubel omgir du meg). Gud skal synge/juble over oss. For en utrolig og imponerende tanke.

Nød: **tsârâh** Feminint av H6862; tetthet (altså, billedlig nød); transitivt en kvinnelig rival: - motstander, motgang, lidelse, pine, trengsel, nød.

Befri: **châlats** å dra av; derav (intensivt) fjerne, (refleksivt) å forlate; med implikasjonen å befri, utstyre (for kamp); til stede, styrke: - ruste (selv), (dra, klar) rustet (X mann, soldat), befri, dra ut, gjøre tykk, tape, (klar) forberedt, utsette, ta vekk, trekke seg selv.

Klarer du å sette det sammen? «Nød» er hunkjønnsformen derav. De hellige er i en lidelse, nød, trengselssituasjon, forårsaket av en kvinnelig rival. Vi ser på de profetiske implikasjonene av Salme 91. Hører vi i profetiene i Åpenbaringsens bok om en kvinnelig rival? Ja, horen og moren av horene! Noe som gir det en spesiell vri når vi vurderer meningen med denne siste «befri», som har noen skygger av kampspråk i sine mulige oversettelser: utstyre til kamp, styrke, armere seg selv, dra, klar, armert, soldat ...

Nå, for å få en bedre oversikt på denne kampen fra Skriftene, anbefaler jeg deg å gå tilbake inn på Youtube og finne J. R. Cofer, «Papal power and the economics of the end times» og «War on Babylon and the king of the North», begge deler.

Dette har vært det mest givende studiet jeg har hatt, og jeg håper du har blitt rikelig velsignet. Er du klar for klimaksen?

Salme 91,16: «Jeg metter ham med et langt liv og lar ham se min frelse.»

La meg bare si det som det er og vise samstemmigheten etterpå. Husker du at vi i begynnelsen bodde i det hemmelige stedet av det Høyeste? Vi var der over natten i Helligdommen. Selvfølgelig, «natt» her refererer ikke til det tidsrommet der månen og stjernene kan bli sett, men natten av synd og overtredelse, natten av opprør mot kilden til alt liv.

Nå skal vi se på oversettelsen vi trenger for å gå tilbake til den Hebraiske teksten, for å se at en annerledes oversettelse faktisk passer mye bedre inn i konteksten. Uttrykket «langt liv» er mer nøyaktig oversatt:

Evig dag

Ja, la det synke inn. Ordet som oversetter “liv” er faktisk *yôm*, det Hebraiske ordet for dag. Sirkelen er avsluttet. Natten har forsvunnet, evig dag venter de utvalgte. Du sier, men hva med Jesu annet komme, hvordan er det nevnt i dette verset. Det er faktisk ganske bokstavelig skrevet på Hebraisk. Men vi kan også trekke det fra teksten som det er oversatt. Se på et annet vers; du har det nok i tankene allerede uansett:

Lukas 2,27-32: «Nå kom han til tempelet, ledet av Ånden. Og da Jesu foreldre kom med barnet for å gjøre med ham som skikken var etter loven, 28 tok Simeon barnet opp i armene sine. Han lovpriste Gud og sa: 29 «Herre, nå lar du din tjener fare herfra i fred, slik som du har lovet. 30 For **mine øyne har sett din frelse**, 31 som du har gjort i stand like for ansiktet på alle folk, 32 et lys til åpenbaring for hedningene og ditt folk Israel til ære.»

Der i fortiden har profetens øyne sett Guds frelse, Jesus-barnet. Og i den ikke så fjerne fremtid vil alle mennesker se Guds frelse, Jesus, Kongen av konger og Herren av herrer. Men det er mer. Gjett hvilket ord som oversetter «frelse»

Lang: **'ôrek lengde; - + for alltid, lengde, langt**

Liv: **yôm** å være varm; en dag (som de varme timer), enten bokstavelig (fra soloppgang til solnedgang, eller fra en soloppgang til den neste), eller billedlig (et tidsrom definert av et assosiert uttrykk), (ofte brukt som adverb): - alder, + alltid, + kronikker, fortsettende, daglig, ([fødsel-], hver, å) dag, (nå en, to) dager (borte), + eldre, X slutt, + kveld, + (for) alltid (-varende, - mere), X full, liv, (så) lenge som (... lever), (selv) nå, + gammel, + utlevd, + uavbrutt, nåværende, + igjen, X påkrevd, sesong, X siden, plass, da, (prosessen av) tid, + likesom til andre tider, + i nød, vær, (som) når, (en, den, innen en) tid (at), X hele (+ alder), (full) år (-lig), + yngre.

Frelse: **yeshû'âh** Feminint passivt partisipp av H3467; noe reddet, altså, (abstrakt) befrielse; derav hjelpemiddel, seier, fremgang: - befrielse, helse, hjelp (-e), frelse, redde, redde (helse), velferd.

Yeshuah. Ordet “frelse” er brukt for Yeshuah, eller, som vi også kaller Ham: Jesus.

Epilog

“14. Mai, 1851 så jeg skjønnheten og yndigheten til Jesus. Mens jeg skuet Hans herlighet, gikk det ikke opp for meg at jeg noen gang skulle bli separert fra hans nærvær. Jeg så et lys som kom fra herligheten som omkranset Faderen, og mens det nærmet seg meg, skalv og ristet jeg som et blad. Jeg trodde at om det skulle komme nær meg, ville jeg bli slått ut av tilværelsen; men lyset passerte meg. Da kunne jeg få en følelse av den store og forferdelige Gud vi har med å gjøre. Jeg så da hvilket svakt syn noen har på Guds hellighet, og hvor mye de tar hans hellige og ærverdige navn forgjeves, mange bruker uaktsomme og respektløse uttrykk, som fører til sorg for den ømme Herrens Ånd, og fører begjæringer å bli stengt ute fra himmelen. {CET 112.1 Oversatt}

Jeg så også at mange ikke innså hva de må være for å kunne leve i Herrens åsyn uten en prest i Helligdommen, gjennom trengselstiden. De som mottar seglet fra den levende Gud og er beskyttet i trengselstiden, må reflektere Jesu bilde fullstendig. {CET 112.2 Oversatt}

Jeg så at mange forsømmet den forberedelsen som var så nødvendig, og så på den tiden til «oppfriskning» og «siste regn» for å passe dem til å stå på Herrens dag, og leve i Hans syn. Å, hvor mange jeg så i den trengselstiden uten ly! De hadde forsømmet den nødvendige forberedelsen, derfor kunne de ikke motta den oppfriskningen som alle må ha for å kunne passe inn i å leve ved synet av en hellig Gud. {CET 112.3 Oversatt}

De som nekter å bli hogget av profetene, og ikke klarer å rense sine sjeler i lydighet av hele sannheten, og som er villige til å tro at deres tilstand er bedre enn den egentlig er, vil komme opp til den tiden av fallene av plagene, og da se at de hadde trengt å bli hogget og formet for byggingen. Men det vil ikke være noen tid da til å gjøre det og ingen mellommann til å føre deres sak for Faderen. Før denne tid har den fryktelige, høytidelige erklæring gått ut: «Han som er urettferdig, la han fortsatt være urettferdig; og han som er skitten, la han fortsatt være skitten; og han som er rettferdig, la han være rettferdig; og han som er hellig, la han fortsatt være hellig. {CET 112.4 Oversatt}

*Jeg så at ingen kunne dele «oppfriskningen» med mindre de hadde oppnådd seier over hver eneste side, over stolthet, selviskhet, kjærlighet til verden, og over hvert gale ord og handling. **Vi burde derfor, komme nærmer og nærmere Herren, og oppriktig søke den forberedelsen som er nødvendig for å klargjøre oss til å stå i kampen på Herrens dag. La alle huske at Gud er hellig, og at ingen andre enn hellige vesener kan være i Hans nærhet.»** {CET 113.1 Oversatt}*

Må HERREN finne oss trofaste.

Mustard Seed Ministries

Oversatt av Amelia M. Abrahamsen

Jan Naumann

midlertidigjan@gmail.com

+47 98691906